

Otče náš, jenž jsi na nebesích

Převod materiálu
Elen Plzáková
Pořadí v lekci
12

Téma

Děvra v Boha

Cíle

- Pouze téma „Otec“, děti si uvědomí roli otce, ústí do přímelné modlitby, podobenství jako obraz Boha — Otce.
 - Zde se nejvíce pracuje s textem modlitby Páně, děti se naučí a uvědomí jednotlivá slova v oslovení. Podobenství má funkci dotažení — Bůh je milosrdný Otec.
 - Středem je práce s textem podobenství, rámuje ji vysvětlení slov modlitby Páně — předpokládaná předchozí znalost. Důraz na slovo Otec.
-

Pro učitele

Biblický text: Mt 6,9; L 15,11–32

Poznámky k textu

K prosbě

- **Otče** — výklad tohoto oslovení jako dětské „tatínku“ je problematický a spíše se opouští. „Biblický titul Otce symbolizuje Boží vstupný, životadárny příklon, poskytující člověku domov.“ „... bible vypráví o Božím sklonění k člověku, o Božím sestoupení a sestupování, o tom, že styk člověka s Bohem je dílem laskavého Boha, který nezůstal člověku vzdálen, ale z vlastní iniciativy přišel na doslech, na dohled, ba nakonec v Kristu dokonce na dosah, aby pomohl a zachránil.“
- **Náš** — „mladých, starých, milých, protivných, bílých, černých, řeckých, Slováků, sudetských Němců, evangelíků, katolíků, leviťáků, praviťáků, chudých i bohatých.“
- **Na nebesích** — „Biblický výraz ‚nebe‘ vyznačuje naprostou Boží nadřazenost všem vším viditelné a hmatatelné skutečnosti, jež je přístupná člověku a jeho zásahu.“ Fascinujícím pro člověka vždycky zůstane, že tomuto Bohu smíme říkat Otče, že platí souhlasně to, co je výše v citátu od prof. Hellera.

K příběhu

Ježíš nám vypráví „příběh syna“, kteří mohli objevit, kým je pro ně otec. Jeden se otci doista ztratil. Otec ho inspiroval k návratu a ještě ho překvapil svým přivítáním, radostí a vrácením ztraceného postavení. Druhý ho zahrnoval výtkami a otec mu přesto potvrdil jeho místo u sebe a tím ho velmi vyznamenal. Takto překvapivě nám představuje Ježíš Boha a tak mu umožňuje říkat „Otče“.

Verš 12

Role otce ?i hospodá?e v podobenstvích tém?? výhradn? p?ipadá Bohu.

Žádost o jm?ní není ani nezákonná ani moráln? problematická. „Mladší by stejn? byl jednou tak ?íkajíc vyplacen. Prost? se chce ud?lat — prosadit — postavit na vlastní nohy už te?.“

Verš 13

Rozma?ile je opakem významu slova spasení, tedy „nespasiteln?... bezút?šn? a nesmysln?“. D?vky do toho zavle?e až starší syn ve verši 30, klidn? mohlo jít o špatné investice. Až zde dochází ke zlomu v tom smyslu, že mladší syn jde na v?c špatn?, to, co se d?lo p?ed tím, nebylo ještě nic odsouzeníhodného.

Verš 15

„Pást u pohana vep?e je pro žida nep?edstavitelné ponížení a odcizení. Mišna žid?m zakazuje chovat vep?e.“

Verše 17–19

Postup pokání — p?iznání si vlastní viny, vyznání, obrácení = cesta zp?t. N?kdy ?lov?k musí absolvovat cestu sv?tem, aby zjistil, že chce dojít tam, odkud vyšel.

Jako jednoho ze svých nádeník? — „A?koli syn žádá o toto nižší postavení, p?esto v pozdravu ?íká ot?e.“

Verše 20–23

- To, co se stalo, syn v?bec ne?ekal, ani mu to na mysl nep?išlo (1 Kor 2,9).
- *Otec b?ží k n?mu* = te? je jasné, že otec o?ekával, vyhlížel, syn m?l v jeho srdci i dom? stále místo.
- *Objetí a polibek* net?eba komentovat, k tomu je nejlepší Rembrandt?v obraz a v n?m ruce otcovy.
- *Nejlepší od?v místo otrhaných cár?* = vrácení do p?vodního stavu nebo znamení, že jeho stav se naprosto prom??uje.
- *Prsten*, p?edpokládá se pe?etní = vrácení rodinných práv, „jako kdyby mu vrátil podpisová práva k út?m“.
- *Boty* — vrácení d?stojnosti, protože p?išel dokonce i o n?.
- *Oslava* — *hostina* je opakujícím se symbolem království Božího. B?h se raduje nad navráceným (L 10,7).
- *Byl mrtev* — to je ?e?eno o dob?, kdy syn, jak se s oblibou dnes ?íká, „žil naplno“.

Verše 25–32

Klidn? dejte staršímu synovi co proto. Farizej, zapšklý církevník, asketa bez radosti, workoholik, nemilosrdn? p?ekrucuje skute?nost, trucuje, myslí si, že pokání nepot?ebuje, trápí otce. Potom mu p?iznejte alespo? malé pochopení — m?l d?vod se naštvat. Podstatné je, co mu ?íká otec (v. 31). Považuji to za mimo?ádné vyznamenání staršího syna.

V této pasáži (už od verše 24) si všimn?te práce s p?ivlast?ovými zájmeny — mluv?í tím, jak p?i?azují postavy t?mito zájmeny, staví oslovovaného ?i sebe do vztahu a tím odpov?dnosti.

Podobenství **nemá záv?r**, ten závisí na ?tená?i, každý si má ud?lat záv?r dle toho, jak se v podobenství vidí.

Úskalí tématu

Téma otce může být citlivé (otec není žádný; je natolik pracovně vytížen, že dítěti chybí; je jen víkendový; vztah mezi rodiči nebo dokonce mezi otcem a dítětem je z nějakého důvodu složitý; atp). Učitel by si měl být vědom, že toto by mohlo ovlivnit, jak by dítě mohlo chápat oslovení Boha „Otče“. Obraz milujícího a milostivého Otce — Boha najdeme především v podobenství.

Bůh není jako žádný lidský otec, ale to, jak rodiče, případně další blízcí lidé, o dítě pečují, může dítěti pomoci při vytváření vztahu k laskavému Bohu. (Pokud vyberete pro starší děti meditaci nad Rembrandtovým obrazem „Návrat ztraceného syna“, najdete podnět i pro tzv. mateřskou laskavost v Bohu.)

Výklad obratu „jenž jsi na nebesích“ by měl výrazně směřovat od jakékoli lokalizace Božího sídla, což, myslím, si dítě může představit, k tomu, že Bůh je jiný než tento svět (větně vesmíru).

Úskalí příběhu

Název *Marnotratný syn* se zažil zcela chybně, vůbec nevystihuje podstatu příběhu. V jiných jazycích je to alespoň Ztracený syn, ale i to je málo. Synové jsou dva. Hlavní postavou a důvodem naděje je milosrdný „vybíhající“ otec.

Nestrhněte pozornost při vyprávění jenom na mladšího syna. Mohlo by se zdát, že děti odejdou s dojmem, že nejdříve je nutné upadnout do maléru, aby se Bůh mohl osvědčit jako milosrdný. Vyprávění má dvě ohniska a starší syn je také velmi důležitý. Zvláště ve výtvarném zpracování přichází starší syn zkrátka a doporučí povšimnout si, jak i jemu otec projevuje milost a váží si ho.

Odkazy

Biblické odkazy

Ex 34,6; Dt 32,6; Ž 27,10; Ž 116,5; Iz 49,15n; Iz 63,16; Mt 6,8; Mt 7,11; L 6,36; J 14,6; 1 K 2,9; 1 K 15,10; 2 Tm 2,1; 1 J 3,1.

Internet, pracovní listy

- [obrázkové ?tení \(ze stejné stránky si můžete stáhnout i verzi určenou k vymalování\);](#)
- Neřil, David: [Podobenství o nalezených](#)
- Šormová, Eva — Šorm, Zdar: [Otče náš — Podobenství o marnotratném synu \(pracovní list\)](#)

Některé odkazy na literaturu najdete výše v sekci „Poznámky k textu“.

Pro děti

Materiál můžete použít například v pracovních kategoriích podle vašeho uvážení, například vytvoření plakátu z části „pro mladší školní věk“ lze použít pro všechny — vhodné pro všechny smíšené skupiny. Proloženy jsou poznámky pro učitele.

Pro předškolní děti

Představte si, že nám Pán Ježíš řekl, abychom v modlitbě říkali Pánu Bohu Otče. Asi tohle slovo neříkáte, víte, co znamená? (Malé děti to spíše nevědí.) Vy ale říkáte velmi často jiné slovo místo otce, znamená to totiž táta, tatínek. Otec je slovo vážnější a možná vznešenější než tatínek. Takže se rozhodněte víc hodit říkat v modlitbě Pánu Bohu Otče.

Myslím, že když takhle máme říkat Pánu Bohu, že to znamená — Bůh je hodný a laskavý.

Můj tatínek takový byl. Hodný a laskavý.

Pokuste se říct dětem nějakou vzpomínku na otce, která by dokládala uvedené tvrzení. Doporučení: řekněte vzpomínku vlastní, autenticita je v tomto momentu vhodná.

Pokud jste sami otci, zkuste říct dětem něco o tom, jak se snažíte být co nejlepším otcem. Zmiňte i to, že to je někdy těžké, navážete pak snadno na příběh z evangelia.

Můžete navázat rozhovorem s dětmi o jejich zkušenostech, případně plánech — jací chtějí být rodiče.

Modlitba — prosba a přímluva

Rozhovor by měl končit konkrétní přímluvou, vložte do ní to, o čem jste mluvili.

Povím vám příběh, který vyprávěl Ježíš svým učedníkům. Vyprávěl jim ho, aby uvěřili, že Bůh je hodný a laskavý. Je to příběh o hodném tatínkovi, Ježíš by spíš řekl o milosrdném otci, protože vypráví o Pánu Bohu.

Vyprávějte za pomoci pracovního listu (viz „Odkazy“).

Pomůcky — zvolený pracovní list ze sekce „Odkazy“, pastelky.

Pro mladší děti

Modlitba, kterou nás naučil Ježíš, začíná oslovením Boha, a to vypadá takto:

Otče náš, jenž jsi na nebesích. Zopakujeme to všichni spolu.

Zpracování slov modlitby

Na velký papír (plakát) nakreslete 3 velké bubliny nebo ho prostě rozdělte na 3 pole. Ke každé oblasti přiřaďte jedno slovo — OTEC, MY, NEBESA.

- K „OTEC“ pište slova, která děti napadají k otázkám: Jaký je můj táta? Čeho si na něm vážím? Co pro mě dělá? Jaký bych chtěl být táta já sám? Rozšíření na rodiče jistě není chybou.
- K „MY“ — Když říkáme „Otče náš“, kdo všechno to je, ti „my“? Pište maximum nápadů, které si děti vzpomenou, ze všech prostředí, kde se pohybují. Vycházejte z toho, že Boží dítě je i ten, kdo se k tomu nehlásí.

Var.: Nechte děti, aby na papír nakreslily hlavičky jako symboly za ty, na které si vzpomenou. Není třeba popisovat, jen zajistit, aby se děti k papíru vešly.

- K „NEBESA“ — Bůh je svatý, jiný a mnohem větší než svět a silnější než lidé. Nikdo se k němu nemůže nijak vytáhnout, ani se nad něj vytahovat. Máme před ním úctu a vzbuzuje v nás úžas. To ale vůbec neznamená, že Bůh je od nás daleko. Když se podíváme nahoru, vždycky vidíme nebe. Jako je nebe stále nad námi, tak Bůh je stále s námi. Věříme, že je každému z nás nablízku.

Nechte děti přijít na to, jak by tohle dalo vyjádřit výtvarně. Možná to bude jedno slovo, napsané velkými písmeny (např.: NEBESA, SVATÝ, SILNÝ, ÚŽAS a ÚCTA), možná jen plocha modré barvy.

jiné barvy apod. Je to dost náročný úkol, můžete si proto předem připravit obrázek, který by to dle vás vystihoval (např. obloha).

- Závěr (při ukazování na plakát): Modlíme se k Bohu, který nás má tak rád jako otec svoje děti. Jsme jeho děti, všichni lidé. Ten, který nás má tak rád, je ten svatý a úžasný.

Takový začátek modlitby pro nás Ježíš vymyslel.

Vyprávění podobenství

Tento příběh vyprávěl Ježíš. Je o tom, jak Bůh čeká na člověka a jak ho hledá. Je to příběh o milosrdném otci.

Ten otec žil na statku a dobře se mu dařilo. Taky všem, kdo s ním bydleli a kdo u něj pracovali. Byl to dobrý hospodář.

Měl dva syny, kteří s ním pracovali na statku. Už byli dospělí.

Mladší syn jednou řekl otci: „Dej mi můj podíl majetku, který mi patří. Chci sám rozhodovat o tom, co budu dělat.“

Otec odpověděl: „Nebudu ti bránit. Dám ti, co na tebe připadá, i když to není zvykem. Jednou by to stejně bylo tvoje a měl by ses o to starat sám. Přeju ti, aby se ti dobře dařilo. Kdybys potřeboval pomoc nebo radu, víš, že měžes kdykoliv přijít.“

Syn dostal, co chtěl. Rozhodl se, že nebude statkářem, jako jeho otec a bratr.

Vzal peníze a řekl si: „Teď můžu dělat, co budu chtít já sám. Vydám se do světa. Co tam všechno bude...“

V daleké zemi, kam došel, toho bylo opravdu hodně. Skvělá jídla v restauracích, moderní oblečení a sousty zajímavých věcí, které doma nikdy neměli. Všechno si to koupil. Měl spoustu známých, tím taky pořádně co kupoval a jezdili na výlety a chodili na večere. Až jednoho dne hrábl do truhličky s penězi — a vida, ona se změnila v truhličku bez peněz.

Známí ho opustili, ukázalo se, že se kamarádili jen s jeho penězi. Zpočátku prodával to, co si předtím kupil, ale i to jednoho dne došlo.

Rád by pracoval, aby si nějaké peníze vydělal, ale právě nastala v té zemi neúroda a hlad. Nemohl najít práci. Když už byl zoufalý, vzal práci u sedláka, měl se starat o vepře. U něj doma vepře vůbec nechovali a práce kolem nich jim připadala jako to nejhorší, co může člověk dělat. Tady byly jiné zvyky.

Vyrazil tedy pást vepře. Měl nesnesitelný hlad, sedlák mu nic k jídlu nedal. Bylo mu hrozně. Teprve v té chvíli si vzpomněl na otce. Jaké to bylo doma. Jak se všem v otcově domě dobře dařilo. Plakal, protože to všechno ztratil. Když byl nejvíce nešťastný, teprve ho napadlo, že se vrátí.

Pomyslel si: „Otec mě už nemůže chtít za syna, když jsem tohle provedl. Rozházel jsem dědictví, které on pro mě tak dobře připravil. Ale třeba mě otec přijme jako svého služebníka. Poprosím ho. Musím si promyslet, co mu řeknu. Řeknu mu — Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už nemohu být tvým synem, prosím, přijmi mě jako jednoho ze svých služebníků.“

Vstal a vydal se na zpáteční cestu ke svému otci a po cestě si opakoval, co mu řekne.

Otec ho viděl už zdaleka. Asi ho každý den vyhlížel. Hned mu běžel naproti. Objal ho a políbil.

Syn zařal se svou řeří, kterou si připravil: „Oťe, zhřeřil jsem proti Bohu i proti tobř. Už nemohu řýt tvřm synem....“ Ale nestařil to doříct.

Otec mřl velikou radost a rozkázal řvřm sluřebníkřm: „Přineřte nejlepřší řaty a obleřte ho, a doneste mu boty a prsten. A vystrojte velikou hostinu a buřme veselř, protože tento mřj syn se ztratil a je nalezen!“ A konala se veselá oslava, celý statek tancoval.

Starří syn tou dobou pracoval daleko na poli. Kdyř se vracel, uslyřel hudbu. Bylo mu to divné, zavolař si jednoho ze sluřebníkř a pťal se: „Co to má znamenat, co se slavřř?“

Sluřebník řekl: „Tvřj bratr se vrátil a otec nechal vystrojit hostinu z radosti, ře ho má doma řivřho a zdravřho.“

Starří syn se velmi rozzlobil a nechtřl řít dovnřř. Sluřebník o tom řekl otci. Otec vyřel z oslavy ven a hledal po statku starřřho syna, ten trucoval za stodolou.

Kdyř ho našel, trpřlivř mu domlouval: „Pojř s námi slavřt a pozdravřt se řvřm bratrem. Přece tady nebudeř stát o hladu, kdyř je takovř radostný den!“

Rozzlobenř syn vřak křřel na otce: „Já pro tebe pořřd pracuji, nikdy jsem tř neopustil a tys pro mř nikdy neudřlal oslavu, abych si mohl pozvat přátele. A kdyř přřřel tenhle tvřj syn, kterř se vrátil jako řebrák a vřechno, cos mu dal, rozházel, pro nřj dřřlář hostinu! To je strařnř nespravedlivř!“

Otec mu na to řekl: „Synu, velmi si tř vřřřm, jsi stále se mnou a vřechno, co mám, je tvř. Kdykoliv budeř chtřt oslavu, uspořřdám ji pro tebe. Ale máme proř dřřlat oslavu právř dnes, protože tvřj bratr byl pryř, a to pro mř bylo, jako by byl mrtev, a on zase řije. Vřřdyř se ztratil a zase je nalezen.“

- Úkol 1: Jakř konec byste jim přáli? Co by mřl udřřlat ten starřř? Co ten mladřř?
- Úkol 2: Na plakát jsme psali, jakř je ten náš otec. Co myřlřte, co by řekli ti dva synové, kdyby oni mř li řřct, jakř je jejich otec?

Břřh je Otec i Jeřřře, kterř tento přřbřřh vyprávřřl. Tak se stalo, ře vřme, co řřřká Jeřřř o Bohu Otci — je milosrdný (milořrdný, milř srdce = laskavř, hodný, mřřete do plakátu nakreslit srdce k „Otec“). K takovřmu Bohu, milosrdnému, jako je ten otec z Jeřřřova přřbřřhu, se modřřme. Oslovujeme ho Otře náš, kterř jsi v nebesřch.

Pomřcky — velký list papřřru, plakát, fix, přřřpadnř obrázek, tempera, vodovky, barevnř papřř, pastelky.

Pro starří dřřti

Oslovenř v modlitbř Pánř je výjimeřné. Smřme oslovovat Boha „Otře“, to znamená, ře k nám má velmi osobnř, dřřvřrnř vztah. Stará se o nás. Nenř to vřak Břřh pro naše „osobnř potřeby“, je Otcem nás, lidř, kteřř jsme tak řřznř. Je Otcem i třřch, kteřř nám nejsou sympatiřřtř. Je v nebesřch, to znamená, ře je vřřřř než svřřt, je silnřřř než lidé, je jinř, je svatř.

O tom, ře se Břřh chová k lidem jako milosrdný Otec a ře jsou lidé, jeho dřřti, řřznř, je podobenstvř v Lukášovi 15. Přěřteme si ho.

Text podobenstvř přěřřřte, každě dřřř by ho mřřlo mít přěd sebou s mořřností do nřřho psát. řřřte text nejřpe v dramatizované formě — každř má svoji roli.

Otázky nad textem

V přřřpadě nedostatku řasu se zabřřvejte jenom řřmto:

- Co byla ta nejlepší věc, kterou udělal mladší syn?
- Co byla ta nejlepší věc, kterou udělal starší syn?
- Co byla ta nejlepší věc, kterou udělal otec (nemusí být jen jedna)?

„Nejlepší věci“ si podtrhněte, nejlépe barevně. Připíšte k podobě ještě alespoň tři věci tak, aby v nich bylo zachyceno, co nejlepšího mohou udělat synové te. Nebo chcete být realisty a nebude to zrovna to nejlepší?

Pokud máte dost času, vyberte si některé z těchto otázek a na závěr udělejte „nejlepší věci“.

- Kterým synem byste raději byli a proč?
- Jedná otec rozumně? Co byste udělali jinak? Byl otec spravedlivý?
- Co dělal syn v daleké zemi nejdříve (verš 13) a jak o tom referuje starší syn (verš 30)? Proč to říká? Znáte to, že v hůvě někde schválně zlé věci a pak toho lituje? (Rozmařilý může taky znamenat to, že v tom neumí chodit a nechal si špatně poradit, vyhodil peníze zbytečně.)
- Starat se o vepřovou byla pro starověkého žida práce nejen odporná, ale také nábožensky problematická, prase je nečisté zvíře. Taková práce a navíc pění, aby mohl jíst totéž, co ta zvířata, znamená klesnutí až na dno. Hm? být nemůže. Jakou svou osobnost, situaci byste k tomu přirovnali?
- Co znamená „jít do sebe“? Všimněte si, jaký pohyb udělá mladší syn potom, co šel do sebe. Vrací se.
- Obrací se zpět k otci. Co si myslíte o tom, že výsledek velkolepé cesty do světa je návrat, že to je cesta tam a zase zpátky? Bylo to celé zbytečné?
- Co se tím příběhem v rodině ukázalo? Jestliže celou událost hodnotíte pro rodinu pozitivně, zkuste říct, co pro to museli jednotliví členové obětovat — co je to stálo.
- Co myslíte, že bylo pro otce nejtěžší?
- Všimněte si, jak o mladším synu mluví postavy od 23. verše dál — můj syn, tvůj syn, tvůj bratr, tvůj otec (verš 27). Podtrhněte si to. Proč to jednotlivé postavy říkají právě tak?
- Přetexte znovu verš 31. Lze to pochopit jako slovo Boha k člověku? (Odpověď: Myslím, že ano.)

Pomůcky — text L 15,11–32 vtištěný v širším řádkování a prostorem, do kterého by se dalo psát; barevné psací potřeby.

Přesah

Podněty k přímě:

- za rodiny;
- za rodiče;
- za děti, které rodiče nemají nebo jejich rodiče se o ně neumí postarat;
- za lidi, kterým dítě zemřelo, odešlo příliš daleko, jsou s ním ve sporu;
- za ty, kterým se žádné dítě nenarodilo a oni by si to přáli;
- za lidi, kteří jsou jako ztracený syn, protože nevěří v Boha;
- za ty, kdo věří a přitom si stále na něco stěžují.

Diskuze nad Rembrandtovým obrazem Návrat ztraceného syna:

Rozbor obrazu [na stránkách trvalých diakonů](#) ostravsko-opavské diecéze.

Liturgie

Rituál

U?itel: P?icházíme k Tob?, Ot?e (Bože).

D?ti: Nebo? Tvé jest království i moc i sláva na v?ky. Amen.

Písn?

Svítá: 91 — Druhej dech; 95 — Poselství ztraceným; 108 — Úžasná láska; 109 — Jak vzácnou p?íze?; 233 — Odpus?; 240 — Ove?ko ztracená; 319 — Vzdejme Pánu díky; 327 — De profundis; 344 — Tvá svoboda; 359 — V království Božím; 363 — V tob? je radost; 368 — Víc než oko spat?it smí; 375 — Volný jsem; 408 — Ženeme se sami

Bu? tob? sláva: 22 — N?kdo m? vede za ruku; 57 — Marnotratný syn

Evangelický zp?vník: 500 — Já cht?l bych...

Evangelický zp?vník (dodatek): 604 — Bu? sláva Bohu

Biblický text k zapamatování

Ježíš ?ekl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nep?ichází k Otci než skrze mne.“ (J 14,6)

Modlitba

Ot?e náš, d?kujeme ti, že t? takto smíme nazývat. D?kujeme za to, že nám to Ježíš Kristus ?ekl. D?kujeme za krásný p?íb?h z evangelia. Díky za to, co všechno jsme se z n?ho mohli nau?it. Prosíme, aby chyby, které ud?láme, mohly být napraveny, abychom je dokázali sami napravit, jestli to p?jde. To, co napravit nep?jde, prosíme, zm?? ty sám v n?co dobrého. Obra? to svojí milostí, protože ty to ud?lat m?žeš. Díky za to, že na tebe se m?žeme spolehnout. D?kujeme za svoje rodiny a všechny lidi, na které m?žeme spoléhat. Prosíme, už nás, aby bylo spolehnutí i na nás. Amen.

Okénko do bohoslužeb

Vytiskn?te si Rembrant?v obraz ([viz odkaz v P?esahu](#)). Ptejte se: „Co vidíte? ?eho jste si na obraze všimli? M?že to být i n?jaká drobnost.“ Nechte d?ti popsat, co vidí. Nap?. každý zmíní n?co, co ještě nikdo p?edtím nezmínil. „Jak byste nazvali tohoto muže?“ Ukažte na otce. Pokud navrhnou otce, p?itakejte jim. „Malí? nazval tohoto muže Otec. Pro? asi? Jaký je to otec?“

V ned?lní škole si budete o takovém (laskavém) otci dnes vypráv?t.

Odkaz na pracovní list

[1/3 Ot?e náš - Podobenství o marnotratném synu](#)

[1/2 Ot?e náš - Otec vyslýchá naše prosby](#)

[2/1 Jenž jsi v nebesích - Ho?ící ke?](#)

Odkaz na píse?

[I když jsem denn? ve srabu \(SV91\)](#)

[Poselství ztraceným \(SV95\)](#)

[Úžasná láska \(SV108\)](#)

[Jak vzácnou p?íze? dáváš nám](#)

[Odpus?, že dnes tak jako v?era](#)

[Ove?ko ztracená \(SV240\)](#)

[Vzdejme Pánu díky \(SV319\)](#)

[Temnou divnou mlhou bloudím sem a tam](#)

[Tvá svoboda, tvá svoboda nade mnou](#)

[V království Božím místa dost](#)

[Srdce mé jásá, v tob? je spása](#)
[Víc, než oko spat?it smí \(SV368\)](#)

[Volný jsem \(SV375\)](#)

[Ženeme se sami v sob? moud?í](#)

[N?kdo m? vede za ruku \(BTS22\)](#)

[Marnotratný syn \(BTS57\)](#)

[Já cht?l bych, Bože m?j, mít srdce plné síly](#)

[Bu? sláva Bohu, chvála Otci, který stvo?il zemi](#)

[Cílová skupina](#)

[Starší školní](#)

[Školní](#)

[Předškolní](#)

[Mladší školní](#)

[Katechetické cykly](#)

[Desatero – Modlitba Pán? – Krédo](#)

[Téma](#)

[Modlitba Pán?](#)

[Biblický odkaz \(kat\)](#)

[Matouš 6,9](#)

[Lukáš 15,11–32](#)